

[Finansministeren]

udgifter og flere offentligt ansatte. Forslagene er overordentlig kostbare og ville føre til en betydelig oppustning af den offentlige sektor, og det er lidt for traditionelt socialdemokratisk, hvorimod hensigterne altså er gode.

Det andet grundlæggende kritikpunkt er, at Socialdemokratiets forslag svækker det kommunale selvstyre og styrker centralistiske kræfter. Det synes vi er en forkert udvikling. Vi synes, der er et behov for at decentralisere, at styrke det kommunale selvstyre, at overlade egentligt ansvar til vore kommunalbestyrelser og ikke detailregulere på alle punkter.

Der er altså problemer i metoderne, men da målene jo er en moderniseret og mere effektiv og kundevenlig offentlig sektor, må det vel også kunne lade sig gøre at finde veje til det, der er regeringens mål, nemlig en bedre service til lavere omkostninger.

Vi synes selvfølgelig, at det er spændende, at det danske Socialdemokrati tager model – og det kan man vel godt sige – i, hvad en konservativ britisk regering har prøvet som den første i den vestlige verden, nemlig at fremlægge et Citizen's Charter. Det viser noget om internationaliseringen af politik. Det viser også noget om, at man i virkeligheden må se bort fra en lang række traditionelle opdelinger i det politiske system, når det danske Socialdemokrati og det engelske konservative parti i høj grad tænker på samme måde.

Hvis vi går lidt længere ned i det socialdemokratiske udpil, er der jo en række områder, hvor Socialdemokratiet mener at den offentlige service kunne være bedre, og jeg vil da i og for sig godt indrømme, at det er rigtigt. Det ville være bedre, hvis ventelisterne til daginstitutioner, plejehjem og sygehusbehandling var kortere, og hvis sagsbehandlingstiderne ved domstolene var kortere, men vi er jo nødt til, synes vi i hvert fald i regeringen, at agere i overensstemmelse med den dagsorden, som Folketinget vedtog den 2. maj 1991, hvor vi sagde meget klart, at vi i videst muligt omfang skal lade kommunerne og amterne selv prioritere deres opgaver under ansvar over for borgerne.

Vi ønsker at fremme det kommunale selvstyre og hindre dyre og ineffektive – ja, man kunne næsten kalde dem planøkonomiske – løsninger. Regeringen vil forbedre den offentlige service gennem effektivisering og en mere hen-

sigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse, mens Socialdemokratiet søger at forbedre den offentlige service ved at øge udgifterne og antallet af offentligt ansatte.

De øgede kommunale udgifter finansierer Socialdemokratiet ved genindførelse af det tidligere refusionssystem om end i en ny indpakning. Socialdemokratiet ønsker at genindføre et refusionssystem, som belønner dem, som bruger mange penge, og straffer dem, der sætter tæring efter næring. Det er den forkerte vej at gå.

Socialdemokratiets forslag ville umiddelbart medføre merudgifter det første år på ca. 5 mia. kr., og merudgifterne ville stige i løbet af 4 år til godt 10 mia. kr. – udgifter, der, hvad enten man kan lide det eller ej, skal finansieres. Det er vel i virkeligheden en lille smule overraskende, at umiddelbart efter, at vi har vedtaget finanslovforliget, hvor der var enighed om at videreføre en stram udgiftspolitik, kommer der et forslag, der på den måde løfter de offentlige udgifter.

Jeg har da også hæftet mig ved, at Socialdemokratiet i de almindelige bemærkninger starter med at skrive: »Der er bred politisk enighed om fastholdelse af en stram offentlig udgiftspolitik, og der stilles derfor store krav til effektivisering, omstilling og fornyelse i den offentlige sektor.«

Det er jo meget rigtigt, men jeg er altså nødt til at sige, at selv med en meget forsigtig beregning af udgifterne til det socialdemokratiske forslag ville en gennemførelse af forslaget simpelt hen være en bombe under udgiftspolitikken. Det er jeg nødt til at sige. Jeg kan godt se, at Socialdemokraterne er kede af det, men sådan er det jo med kendsgerninger en gang imellem.

En ting er at kritisere og finde fejl ved Socialdemokratiets forslag – det er faktisk ikke nogen vanskelig opgave – men man kan jo med rette spørge, hvorledes regeringen så vil løse opgaven. Her vil jeg først minde om moderniseringen af den offentlige sektor, budgetreformerne, markedsorienteringen, nye styreformer for de offentlige institutioner, belønning for særlig indsats osv. Det er initiativer, som er i fuld gang, og hvoraf vi endnu kun har set begyndelsen. Alt det skal fortsættes og videreudvikles.